

Izdaja Družba Sv. Rafaela v New Yorku,—Published by St. Raphaels Society of New York, 135 E. 2nd Street

Ti si me čakal.

S. ELIZABETA.

Prišel si, o Jezus, na zemljo iz raja,
pa mene, o mene ni bilo takrat.
Izmučen si hodil od kraja do kraja,
sam reven, za druge neskončno bogat.

Krvavi rubini so v kroni blesteli,
ko stopil iskaje na križ si visok
in v daljo so Tvoji pogledi hiteli:
kdaj h križu poklekнем, Tvoj ljubi otrok.

Pa, ker me ni bilo, sezidal si ječo,
in tam si me čakal, ljubezni prevzet,
tam tisočkrat videl pomlad si blestečo
pred Tabo se tiho prenavljal je svet.

Ob Tebi narodi veliki so vstali,
pred Tabo odprl se grob je globok,
in Ti si, jim rekel, ko so Te vprašali:
"Jaz čakam, da pride moj ljubi otrok".

Iznova prinesli so trnje bodeče,
in spletle so krono Ti grešne roke,
pa mene iskale so misli ljubeče,
otroka je čakalo Tvoje srce.

Zdaj si me dočakal! O, zdaj sem pri Tebi,
ljubezni ne morem vrniti nikdar.
Le Ti si me čakal in meni, ne sebi
v ljubezni postavil si prvi oltar.

Presveto Srce Jezusovo, Usmíli Se Nas!

Končano je. Hudobija je zopet enkrat zmagala,—toda kakor vselej—le navidezno.

Prikovan je s železnimi žebli na les križa tisti sovraženi Nazarejec, ki se je drznil drugače učiti, kakor so pa učili hudobni pismarji in farizeji, ki si je upal javno karati njih hudobije, učiti nauk, nasproten strastem in poželenju. "Ha, tako podiraš tempelj? Stopi s križa! Ne moreš?" Tako so mu vsi veseli v svojem smrtnem srdu klicali na križ, pijani svoje zmage.

In umrl je—umrl na križu—umrl kot izvržek človeštva. Slednjič pride še stotnik in mu zasadi svojo sulico globoko v srce, da izteče še zadnja kaplja krvi.

Toraj uničen je, popolnoma uničen ta mesija, saj ima še srce pederito. Da, hudobija je zmagala.

Toda ne! Zemlja se je tresla ob teh trenotkih. Trde skale so pokale. Solnce je otemnelo. Ves red narave se je zmedel—ker ob tej zmagi hudobije je slavila ljubezen svojo največjo zmago.

O človeški rod, ne boj se! Glej ta trenotek se ti je odpre vir, mogočen vir blagoslova in milosti, iz katerega lahko obilno zajemaš vse milosti. Glej, odprto je božje Srce, prebodeno za te, izmučeno za te, počeno za te, za tvoje odrešenje. Tvoja sreča je zagotovljena. Rešen si! O presveto Srce Jezusovo, prebodeno s sulico, usmili se nas!

V resnici neumljiva je skrivnost, katera se nam javlja pri premišljevanju božjega Srca Jezusovega. Nezapopadljiva je njegova ljubezen, ki je nagnila to Srce do tolikih in tako velikanskih dokazov svoje ljubezni do nas. "Moj Jezus, kaj imaš od človeka, kaj sem Ti jaz, da si toliko za me storil, da si šel na križ v toliko trpljenje! Kajne, samo Tvoja neskončna ljubezen do mene, je to naredila!"

Kaj čuda, da so vsa sveta srca kar koprnela ljubezni, ko so to premišljevala! Kaj čuda, da je veliki sv. Frančišek jokal glasno in tožil: "Kako je to, da ljubezen ni ljubljena, da nas tolika ljubezen ne gane!"

Kakor mesec majnik preblazeni Devici Mariji, tako je mesec junij posvečen presv. Srcu Jezusovemu. Sv. cerkev želi, naj bi verniki ta mesec šli v šolo k temu presvetemu Srcu se učiti ljubezni, učiti krepostnega življenja, navdušenja za sveto, edino zveličavno sv. vero, gorečnosti za lastno zveličanje.

Po cerkvah naj bi se vršile razne pobožnosti Njemu v čast. Brali naj bi se spisi o presv. Srcu. Molile razne molitve, zlasti spravne za mlačnost sveta do tolike ljubezni; pele svete pesni.

In da bi vernike navdušili k temu, dovolili so papeži sledeče odpustke.

1) 500 dnij nepop. odpustka za vsako dobro delo, naj je to molitev ali kaka pobožnost ali delo usmiljenja, storjeno v namen, da bi se to presveto Srce vedno bolj spoznavalo in ljubilo.

2) Popol. odpustek enkrat v mesecu pod navadnimi pogoji: spoved, sv. obhajilo in molitev v papežev namen.

3) Popol. odpustek 30 junija tolikrat, kolikorkrat kdo obišče cerkev, kjer so se vršile celi mesec pobožnosti v čast presv. Srcu.

Vsi ti odpustki se morejo tudi dušam v vica nakloniti.

4) Za duhovnike je podeljen pa še takozvani Gregorijev privilegij na dan 30. junija, ako so imeli po svojih cerkvah te pobožnosti.

Tudi po naših slovenskih družinah po Ameriki se bodo gotovo vršile vsaki dan zvečer vsaj male pobožnosti v čast presv. Srcu Jezusovemu. Kip Njegov ali podoba bomo malo okrasili in se tam zbirali večer za večerom. Kajne, dragi rojak, tudi ti boš to naredil! Saj to je Srce našega Jezusa, ki je naš Odrešenik in naš Kralj. Saj nam je Srce Jezusovo zapoved vse neskončne božje ljubezni do nas.

PRESVETO SRCE JEZUSOVO,
USMILI SE NAS!

Letosnji patirski list ljubljanskega škofa Dr. A. B. Jegliča.

ODKOD VERA?

Odkod vera? Kaj ne čudno vprašanje? Za nas je odgovor lehak. Svobodomiselnici pa ugibajo odkod vera? Tajiti ne morejo, da ga ni naroda brez vere. Prede jim pa, ko se vprašajo, kako je vera nastala. Posebno jim ugaja odgovor, da Boga v resnici ni, ampak Bog je le v domišljiji človeka, ki si ga je iz raznih vzrokov izmislil. Končno trdijo, da ni Bog ustvaril človeka, ampak da si je človek boga ustvaril, namreč izmislil.

Oglejmo si to vprašanje znanstveno in zgodovinsko, pa bomo zopet spoznali, kako nevedni so svobodomiselnici.

1. Gotovo je, ako človek ne bi imel neumrjoče duše, ne bi nikdar mogel Boga spoznati, celo pojem „bog“ bi bil zanj nemogoč.

Razumeli bote, ako trdim, da ni duše, tedaj je človek edino iz mesa, kit, kosti, krvi; on je samo stvar, popolnoma tako kakor žival, le nekoliko bolj razvita. Iz same stvari pa ne more nikoli pognati življenje, ne živalsko, tudi ne rastlinsko. Znanost današnjega časa dokazuje, in sicer z natančnimi poizkusi, da se življenje rodi edino iz življenja. Mrtva tvarina pa dati življenja ne more, ker ga nima. Od-

kod torej prvo življenje? Odkritosrčni učenjaki priznajo, da od Stvarnika; oni pa, ki stvarnika nečijo, večinoma pravijo: ne vemo in nikoli vedeli ne bomo; drugi pa trdijo, da se je samo razvilo, akoravno za to nimajo nobenega dokaza, ampak vsi znanstveni dokazi govore nasprotno. Kaj ne, to je znanost!

Ako se pa že samo življenje pri rastlinah in pri živalih ne more razložiti, če se edino tvarina priznava, kako se bode moglo razložiti naše notranje življenje, namreč naše mišljenje in hotenje?

Ko bi bil človek le čutno bitje, bi mogel spoznavati edino one predmete, ki na čute delujejo, na čute vtiske napravljajo. Saj so naši čuti na telo navezani: vid na oko, sluh na uho, tip sploh na telo, zato pa morejo čuti sprejeti samo predmete, ki so stvarni in morejo telo zadeti. Saj vemo, da živali doznajo le posamezne predmete in njihove lastnosti, v kolikor jih čutijo, otipajo, vidijo, slišijo, okusijo; toda imajo le dotični čut trdine, mehkoče, toplote, nimajo pa pojma, trd, mehak, topel.

Človek pa poseže mnogo više, poseže do stvari, katere do nobenega čuta ne pridejo, ki so nadčutne. Kaj ne mi vemo, kaj je

cvetlica, kaj žival, kaj ruda, kaj človek? Vse to je nadčutno; vsaj do čutov pride le določena cvetlica, določena žival, določena ruda, določen človek, n. pr. lilija, konj, zlato, France, ne človek sploh, ali konj sploh. Človek nadalje spozna možnost kake stvari ali nemogućnost, slučajnost ali nujnost, preteklost ali prihodnost, čas in večnost, pravico in krivico, resnico, dobroto, lepoto: ali te stvari do čutov prihajajo, na čute pritiskajo? ali jih doznava žival? ali niso marveč popolnoma nadčutne? ali resnico, večnost, pravico vidiš,lišiš, otipaš? In dalje: mi spoznamo čednost, dušo, Boga: ali niso to zopet stvari, do katerih noben čut ne pride?

Isto velja o volji. Kaj hočemo mi? Ali morda samo to, kar na čute ugodno vpliva: hrano, pijačo, petje, godbo, lepe slike, krasne hiše? Ne, naša volja gre dalje; mi hočemo čast, slavo, resnico, čednost, napredek, popolnost. Ali mi to po čutih spoznamo? ali ni vse nadčutno?

In nazadnje prostost naše volje? Naša zavest nam pričuje, da imamo svobodno voljo.

Toda tvarina ni svobodna! Kamen, cvetlica, zvezde se ravna po nujnih zakonih, drugače ne morejo. Edino človek stori to ali ono, kakor ravno hoče. Odkod ta svoboda volje edino pri človeku?

Kaj iz vsega tega sledi? Človek mora imeti moči, katere niso stvarne, niso na tvarino navezane, ampak moči, ki so netvarne, na tvarino, na telo, na čute nenavezane. Te moči pa ne morejo viseti v zraku; in kakor stvarne moči ne vise v zraku ampak so v telesu, tako morajo tudi te netvarne moči imeti bitnost, v kateri so in v kateri delujejo; ta bitnost mora pa tudi biti netvarna, torej duhovna: in ravno to je duša.

Ta razmišljanja so bolj težka. Poizkusil sem jih predložiti poljudno in tako, da jih bote večinoma razumeli. Ker so tako važna, bi bilo pač dobro, da jih večkrat premislite. Podajajo vam popolno zadostno umsko orožje zoper vse, ki tajé dušo in torej tudi Boga, torej z odostno znanstveno orožje zoper naše brezverne svobodomiselee. (Dalje.)

Bratski Pozdrav Iz Tujine V Tujino. *)

Zložil Palmin.

Na lahnih krilih kot krilatec božji,
o pesem, tiho kot zefir zvečer
poleti v novi svet čez morje širno
in nesi braton tja pozdrav stoter:
Pozdravljeni, bratje, v tujini,
s tujine sprejmite pozdrave!
Čeravno ne več v domovini
še vedno smo sini mi Slave.
Od vshoda zato na zapad
pozdravim vas, bratje, kot brat!

Ko vzeli smo slovo svoj čas od doma
In dragim našim stisnili roko
in svete čuli in obete dali,
nobeno suho bilo ni oko.

Oj težko je bilo slovo nam,
saj dom smo predragi pustili,
ž njim vse, kar je bilo ljubo nam,
kar kdaj smo na svetu ljubili.
Zatoraj bodimo povsod
in vedno slovenski zvest rod!

A Slave vredni bodemo mi sini,
če nje držimo svetih se navad,
če ga ne zgubimo nikjer nikoli,
ki dala mati z nami je zaklad.

Zlata in srebra pač dobili
od matere nismo mi, bratje,
a vendar smo nekaj dobili
in dražji nad vse ta zaklad je:
Prinesli seboj iz daljav
smo vero in up in ljubav.

Nosimo toraj, bratje, zvesto v srcu
te bisere na dom predrag spomin,
in srečni bomo v kraju tujem
in vsak bo zvest in vreden Slave sin.

Ne samo pod streho domačo
pokažimo tudi v tujini,
da Bog in ne dom za igračo
ne služi slovenskemu sini:
Le oni je pravi Slovan,
ki Bogu in domu je vdan!

*) Opazka:—Ta spev smo dobili iz Aleksandrije v Afriki. Poslal ga nam je naš dragi rojak in prijatelj, ki deluje že dolgo vrsto let

med tamkajšnjimi Slovenci. Hvala mu iskrena. Pozdravljeni, rojaki v daljni Afriki prav pri srčno!

Sledovi Boga v Stvarstvu.

Piše -g-.

I.

Eno izmed prvih vprašanj, katere si ti stavil, dragi rojak, svoji materi v svojih otroških letih, je bilo brezdvajbeno uprašanje: "Mati, kje pa prebiva ljubi Bog?" In na to vprašanje ti je pokazala mati proti nebesom ter ti rekla: "Tam gori nad zlatimi zvezdami prebiva dobri Bog. Tam gori v nebesih je v nezmerni lepoti."

Nihče ti tudi danes ne more kaj boljšega in resničnejšega povedati. Opozoriti te more le na sledove božje, ki se ti kažejo v neizmerem in veličastnem stvarstvu. Iz božjih del moreš spoznati svojega Stvarnika. Po njegovih sledovih moreš najti pot k njemu.

Poglej malo okoli sebe! Odpri oči in opazuj prekrasno naravo. Ozri se v prelepi jasni noči v nebo. Koliko tisoč in tisoč zvezdic ti zalesketa nasproti! In vse te neštene zvezdice niso neredno skupaj znešene. Vsaka ima svoje natančno odmenjeno mesto. Vsaka hiti po potu, ki je natanjko načrtan. Kako se tu vse giblje in vrti. Kako bliskovo se vse premika! In vse to po gotovih zakonih. Nikdar ne trčijo ta nezmerna telesa skupaj. Vse se giblje določno in stanovitno brez prestanka, brez miru in brez nereda. Vprašam te, rojak, kdo je dal tem mrtvim telesom, tem bliščečim zvezdicam tako železne in nespremenljive zakone? Kdo jim je tako natanjko in tako določno načrtal pot njih nezmerne teka?

Na to nam že naš razum sam odgovorja: vse to je naredil vsemodri Bog. Ali pa morda temu ni tako?

Vzemi v roke zemljevid Združenih Držav. Vse države so preprežene s železnimi cestami. Po teh tekajo uro za uro brezštevilni vlaki od kraja v kraj. Na postaji, ko eden odide, pride drugi. Drug se drugemu izumika. Pa kako je to, da imajo vsi ti vlaki svoj red?

Od kod to? Kajne, ker je določen voznji red, po katerem se morajo ravnati strojevodje. Prav! Voznji red določa čas in pot raznim vlakom in tako gre vse po redu. Toda od kod je pa voznji red? Ali je nastal slučajno? Ali se je razvil sam po sebi s tem, da so vlaki začeli tekati sem pa tja? Ne! Moj razum mi pravi, da to ne more biti, da je to nesmisel. Vozni red so sestavili železniški uradniki posameznih družb in potem posamezne družbe med soboj. Treba je bilo veliko premišljevanja, veliko posvetovanja veliko truda mnogih glav, da se je mogel ta voznji red sestaviti, in določiti čas in pot posameznim vlakom.

Ako tedaj že voznja na zemlji zahteva, da jo vredi razum, koliko bolj nas opozarja red, katerega opazujemo v premikanju zvezd in zemlje na nekega duha, nek neskončen razum, ki je ves ta tek določil in uredil. Razum, sam nas vodi nujno do nekoga, ki je tem nebeškim svetovom pokazal pot in jo zaznamoval. Kako nesmiselno je toraj trditi, da je vse to nastalo samo po sebi, samo slučajno. Zato po pravici kličemo s psalmistom: "Nebes pripoveduje slavo božjo. Hvalite Gospoda z nebes, hvalite ga na višavah. Hvalite ga solnce in luna, hvalite ga vse zvezde in luči..... kajti on jih je postavil za vselej in na večne čase. Daljim je postavil in ne bo presla! (Psalm 148)"

(Dalje!)

Družba sv. Rafaela.

Sesterski Družbi Sv. Raphaela v Ameriki.

Pooblaščen od slovenske podružnice sv. Rafaela v Ljubljani sporočam, da nas je vest o novoustanovljeni slovenski družbi sv. Rafaela v Ameriki zelo razveselila. Imena mož, ki so imeli pri snovanju opraviti, so nam porok, da bo družba tudi živahno delovala.

Tudi tukajšna družba, se nam zdi, je še-le po ustanovitvi Vaše dobila pravi pomen. Zato želimo biti z Vami v vedni zvezi. Mi Vam želimo po svoji moči iti na roke. Vi nam pa, prosimo, dajte navodil, kako in kaj naj delamo. Mi ne vemo iz lastne skušnje, ne kako se našim rojakom godi po potu in ne kako v Ameriki sami. Vi vse to veste, Zato Vas prosimo: naznanite nam, kaj sodite po svoji

skušnji, da bi mi mogli storiti v prilog našim izseljencem.

Storili bomo, kar bo v naši moči. Naznanjamo Vam, da smo se tudi mi—naša družba—začeli pridneje sukati. V četrtek, 4. marca smo imeli občni zbor in sedaj bo seja vsakih 14 dni vsaj vsaki mesec.

Tudi miselj o potujočem misijonarju, ki bi obiskoval naše raztresene rojake po neselbinah, kjer nimajo svojega duhovnika, katerega bi razumeli, nam silno ugaja in le želimo, da bi se kmalu uresničila.

Z bratskem pozdravom

Za Rafaelovo Družbo
(Rev) Janez Kalan. m. p.

Spravne Molitve.

(Molijo se po vsakem blagoslovu s Sv. Rešnjim Telesom.)

Blagoslovljen bodi Bog!

Blagoslovljeno bodi njegovo sveto Ime!

Blagoslovljen bodi Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek!

Blagoslovljeno bodi ime Jezusovo!

Blagoslovljen bodi Jezus v najsvetejšem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa!

Blagoslovljena bodi vzvišena Mati Božja, Marija presveta!

Blagoslovljeno bodi njeno sveto in brezmadežno Spočetje!

Blagoslovljeno bodi ime Marije, Device in Matere!

Blagoslovljen bodi Bog v svojih angeljih in svetnikih!

(Nepop. odp. eno leto vsaki krat;- Popolni enkrat na mesec pod navadnimi pogoji.)

New York, 28. maj 1909.

Imprimatur M. J. Lavelle, Vic. Gen.

Nekoliko Zanimivih Števil.

Kakor vsa druga leta, tako je glavni naseljeniški komisar izdal tudi za lansko leto poročilo o naseljeniškem gibanju. Iz tega poročila posnemamo te le podatke:

Od 30. junija 1907 do 30. junija 1908 je prišlo v Združene Države 20.472 Jugoslovancev iz Avstrije, t. j. okrog 8.000 Slovencev in 12.000 Hrvatov. *)

Med temi jih je bilo 15.476 moških in 4.996 ženskih. Manj kot 14 let starih jih je, bilo 1567, od 14—44 let 18.321, nad 45 let 584. Izmed teh jih zna 11 moških in 7 žensk brati a ne pisati, 4459 moških in 1199 ženskih ne zna ne brati ne pisati. Več kot \$50.00 je prineslo seboj 743 izseljencev, manj kot \$50.00 pa 16819. Skupno so prinesli jugoslovanski izseljenci v Ameriko \$307.360. V Združenih Državah jih je bilo že prej 1416. 16.921 jih je vožnjo samih plačalo, sorodniki so plačali 3.432, prijatelji 119. K sorodnikom jih je šlo 12.592, k prijateljem 6.874. Brez vsacega naslova jih je prišlo 1.006.

Radi trahome (očesne bolezni) jih je bilo vrnjenih nazaj 52 jugoslovancev, radi slaboumnosti 2, radi raznih nalezljivih bolezni 5, z opazko "likely to become a public charge"—"najbrže bo državi in javnemu usmiljenju za breme"—so jih vrnili 55, vsled zdravniških izjav 25, kot "contract laborer" "delavci, ki so bili sem zvabljeni s zagotovilom dela in plače" jih je bilo vrnjenih 5, kot varih izseljenca je bil vrnjen eden, kot mladoleten, čigar stariši se niso mogli najti, eden, kot javni prostitutki sti bili vrnjeni 2, skupno 146. Potem ko so že bili v Ameriki nekaj časa, vendar še ne tri leta, jih je bilo vrnjenih 23 izseljencev iz raznih vzrokov.

Jugoslovanci so se naselili: v Pa. 6.760, v O. 2.594, v Ill. 2.358, v N. Y. 2.119, Wisc. 884, Mich. 761, Minn. 628, La. 548, Ostali so se porazdelili po drugih državah.

Po poklicu jih je prišlo: kmetijskih delavcev (farmer laborer) 6931, delavcev 6.278, služkinj 2.000, premogarjev 275, kmetov 213, 4 duhovniki, 1 igralec, 4 glasbeniki, 5 učiteljev, 1 bankar, 1 agent, 29 trgovcev.

Vseh izseljencev 1. 1907. je bilo skupaj 1.285.349, leta 1908 pa le 782.873. Vseh je bilo lani vrnjenih 10.902 takoj pri prihodu, 114 pred enim letom svojega bivanja tukaj in 1955 pred tremi leti.

Dalje dostavlja generalni naseljeniški komisar, da sega začetek sedanje naselniške dobe

naseljevanja tja v 1882. leto, ko so se začeli seliti slovanski narodi. Danes je 66% vseh naseljenecv slovanske narodnosti iz severne in južne Evrope. Izmed lanskih izseljencev jih je bilo 513.763 Slovanov.

V Avstro-Ogersko se je preteklo leto iz Združenih Držav izselilo 130.197. Sem jih pa prišlo iz naše države 168.509. Toraj so jih Združ. Države pridobile samo 38.312.

Zanimive so tudi sledeče številke: Izmed Ameriških Jugoslovancev (Slovencev in Hrvatov) jih je bilo po raznih karitativnih zavodih 489 moških in 53 žensk. In sicer so bili: v ječah 132 radi hudih prestopkov, 131 radi malih stvarij, v norišnicah jih je bilo 127, v ubožnicah 152.

O sedanjih izseljencih toži generalni komisar na strani 120. svojega "Report-a": "Nobenega dvoma ni, da velik del sedanjega naseljeniškega toka ne prihaja več iz zaželenih virov, kakor prej. Izseljenci, ki prihajajo sedaj k nam, so tako različni od prvotnih in se ne prilagode tukajšnjim razmeram tako lahko, kakor prvotni. V razliki s prejšnjimi se sedanji ne razkrope več po deželi, ampak le po mestih in središčih tovarniškega dela. Tako pridejo k delu, za katerega so njihove moči preslabe". Izraža pa upanje, da bo oddelek naseljeniške oblasti "Division of Information and Distribution" uredil tudi ta nedostatek in speljal tok naseljenišstva tako, da bo v blagor države in na korist državljanov.

Ojstro graja zlasti one agente, ki v starem kraju po raznih državah, zlasti po južnih deželah, po Macedoniji, ljudem obetajo zlate gradove v Ameriki, da jih pripravijo za izselitev.

Komisija je razvila tudi živahno delovanje, da se zabrani ali vsaj omeji takozvano "belo suženjstvo". Dasi ko tukaj velike težave, ker je hudobija premetena, vendar upa komisar, da se bo ta rak-rana na telesu človeške družbe dala precej zaceliti.

*) Naseljeniški statistični urad deva Slovence (Austrian Slovenian) in pa avstrijske Hrvate (Austrian Croatian) skupaj v eno rubriko. Pod ime Croatian pa jemlje vedno le Hrvate iz Istre, Hrvaške in Slavonije. Dalmatince, Bosnjake in Hercegovce jemlje zopet skupaj, Bulgare, Srbe in Črnogorce pa skupaj.

Iz 1. Občnega Zbora Družbe Sv. Rafaela.

Ker nam je zadnjič zmanjkalo prostora, priobčujemo danes četrtletni proračun finančnega tajnika Družbe sv. Rafaela, g. Al. Češarka.

A) Dohodkov:

Članarine	\$273.93
Deposit	100.00
Oglas v listu	7.00
Društvo sv. Petra nabralo pri veselici	3.43
Darovi za Sladič	497.54
Oglas v "Vzemi in beri"	20.00

Skupaj \$ 901.90

B) Stroškov:

Tiskovine, družbeni zapisniki, okro- žnice &c.	\$179.40
Popore revn. izsel.	21.00
Popora Mar. Sladič	452.54
Parobodni listek Sladič	45.00
Pošne znamke	5.00

Skupaj \$ 702.94

Preostanek čistega v blagajni po prvem četrtletju \$ 198.96.

Poročilo g. A. Češarka se je z odobravanjem vzelo na znanje. Izrekla se je zahvala in priznanje g. blagajniku g. V. Vavpotiču in finančnemu tajniku g. Češarku za njih vzorno ureditev računov Družbe.

DOBROTNIKOM MARIJE SLADIČ

J. Aug. Jakopič.

Maria Sladič.

Rev. Kazimir Zakrajšek.

MARIJA SLADIČ NA POTI V DOMOVINO.

(Pred Avstrijskim izselj. domom.)

Prvo dobro delo, katerega je družba storila je bilo, da se je zavzela za ubogo zapuščeno udovo Marijo Sladič in se s prošnjo obrnila na vsa dobra slovenska srca v Ameriki. Vspeh je bil velikanski. Sirota je dobila krepko podporo in s solzami hvaležnosti do svojih dobrotnikov, se je odpeljala nazaj proti svoji domovini. Mi se tem potom se enkrat prav prisrčno zahvaljujemo vsem do-

brotnikom, ki so tej siroti pomagali in jim kličemo kod svojim dobrotnikom iskreni "Bog povrni stotero!"

Da bodo pa vedeli, za koga so dali, je uredništvo "Ave Maria" preskrbelo krasno slikico te družinice, ko je bila ravno na potu iz Avstrijskega izseljeniškega doma na parnik Martha Washington.

Družba sv. Rafaela.

Iz slovenskih naselbin.

NEW YORK CITY.—Mil. g. škof Stariha se je radi bolehnosti odpovedal svoji škofiji v Lead, So. Dakota, in sveti Oče je sprejel njegovo resignacijo. Dne 25. maja se je ta naš odlični rojak odpeljal na parniku Kaiser Wilhelm der Grosse proti svoji domovini, kjer si hoče v toplicah okrepčati svoje zdravje. Spremljata ga odlična slovenska duhovnika Rev. Oguljin iz St. Paula Minn. in Rev. Judnič iz Hot Springs, So. Dakota.

Mil. g. škofu in obema blagima gospodoma želimo srečno pot v domovino in tudi srečni povratek med nas nazaj.

—Društvo sv. Petra št. 50. J. K. J. je praznovalo dne 30. majnika svojo petletnico obstanka. Ob tej priložnosti je priredilo jako lepo slavlje, katerega so se udeležila vsa tukašnja slovenska kat. društva. Društvo je imelo ob 9. uri svojo zahvalno sv. Mašo v cerkvi sv. Nikolaja, h kateri so sva društva med pritrkovanjem zvonov prikorakala. Nato je društveni član, Rev. P. Kazimir sloveno blagoslovil nov trak, katerega je društvu poklonila bl. gospa Jakopičeva. Med sv. mašo je cerkveni pevski zbor, pomnožen s pevci pevskega društva "Domovine", krasno prepeval slovenske pesmi. Mej drugimi je umetniško lepo. proizvajal krasno L. Belarjevo "Mašo", moški zbor.

Vsa slovesnost je bila jako lepa in mlado društvo Sv. Petra si lahko zaznamuje v svojo zgodovino zopet nov krasen in pomenljivi dan.

V WAUKEGAN, ILL.—namerava poseben odnor postaviti slovenski samostan za šolske sestre, kjer bi se izgojevale slovenske sestručiteljice za slovenske naselbine po Ameriki. Predsednik odbora je Rev. Plevnik, ondotni slovenski župnik. Ako bodo dobili dovolj podpore od strani širše slovenske javnosti, postavili bodo tudi slovensko sirotišnico.

V STEELTON, PA.—kjer jako uzorno deluje že veliko let naš rojak, č. g. Ažbe, so se

Slovenci in Hrvatje razločili v dve župniji. Dosedaj so bili skupaj ena župnija. Hrvaški rojaki so dali Slovencem primerno odškodnino in obdržali za se dosedanje cerkev. Slovenci so si pa meseca maja ustanovili novo župnijo in si nameravajo pozidati novo cerkev. Rojakom v Steeltonu želimo obilo uspeha pri tem novem koraku.

V CLEVELAND, O.—dobi škofija novega škofa Rt. Rev. Farrelly-a iz Rima. Slovesno ustoličenje vladike se vrši dne 13. junija, na dan sv. Antona Pa. Novi škof pride v New York 6. junija in gre naravnost k nadškofu v Cincinnati O. Tu sem ga pride iskat posebna deputacija odličnih cerkvenih in svetnih mož iz Clevelanda. Sprejemnega spreveda se bodo udeležila vsa katoliška društva mesta in okolice. Pričakujejo do 20.000 udeležencev.

Ramey, Pa.

Častiti gospod:—

Predno Vam nadalje pišem Vas lepo pozdravim in Vam želim obilo blagoslova za Vaše delo za korist in zveličanje nas, Vaših rojakov..... Prav pristrčno se moram pa zahvaliti Družbi sv. Rafaela v imenu nas vseh rojakov v Ramey, da ste nam preskrbeli slovenskega gospoda, da smo mogli opraviti svojo velikonočno dolžnost. Zlasti se lepo zahvaljujemo g. Predsedniku, č. g. Tomšiču, za njegov obilni trud z nami. Bog mu plačaj. Prosimo ne pozabite nas tudi za prihodnje leto. *)

Jakop Rupnik.

*) Gotovo bo družba sv. Rafaela skrbela za Vas po možnosti, da nobeno leto ne boste brez spovednika za velikonoč. G. Predsednik Vas je vse jako pohvalil in obljubil, da bo rad sam prišel k Vam, ako mu bo le mogoče. Pozdravljeni vsi rojaki v Ramey, Pa. Ured.

Iz naše postne torbice.

(Glasovi o naši Družbi in listu.)

Pueblo, Colo.

Častiti, dragi mi g. rojak:—

Delo, ki ste ga ravno pričeli, je gotovo zelo potrebno in nosilo bo neprecenljive koristi milemu slovenskemu narodu v njega gmotni in dušni blagor. Tukaj Vam pošiljam.....

Vaš udani rojak

P. Ciril Zupan O. S. B.

Forest City, Pa.

Častiti gospod:—

Prejel sem Vaša pisma in jih tudi pazljivo prečital. Iz njih sem spoznal, da je Vaša stvar v resnici v veliko korist in prospeh rojakov po Ameriki. Ako bom mogel kaj pomagati pri tem Vašem plemenitem delu, pripravljen sem to storiti z veseljem. Stvar je sicer težavna, posebno sedaj, ko se slabo dela in ljudje ne zaslužijo dosti. Vendar stvar je potrebna in kdor bo hotel in mogel, bo pa pomagal.

Zato.....

Sprejmite moje pozdrave

Vam predudani

Louis Zaverl.

Cumberland, Wyo.

Častitam Vam in Vaši družbi za tako plemenito delovanje. Dobil sem Vaše pismo in poslane okrožnice. Z veseljem bom storil, kar bo le v moji moči.....

Vas pozdravljam

Anton Jeram.

Aldridge, Mont.

Dragi rojak:—

Sprejel sem okrožnice Družbe sv. Rafaela in Vaše pismo in Vam moram izraziti svoje srčno veselje, da ste začeli s tem plemenitim delovanjem. Bog Vam daj svoj blagoslov! Jaz bom storil, kar bo le v moji moči. Prosim samo še malo pojasnila.....

John J. Kashier

Iselin, Pa.

Častiti gospod:—

Po posredovanju Janeza Prosnika sem zvedel za Vaš nam tolikanj prepotrebni list nabožne vsebine "Ave Maria". Tu Vam pošiljam naročnino za list z njega prilogo. Želim Vam obilo vspeha pri Vašem bogoljubnem podjetju.

Sprejmite moj delavski in priprosti pozdrav,

Vincenc Suštar.

Zahvale.

Wallpole, Mass.

Častiti gospod:—

Spodaj podpisana se Vam najtopljeje zahvaljujeva za Vaš trud, katerega ste imeli, ko ste naju poslali v Wallpole k g. Oswaldu Knaysu. Naznanjava Vam, da sva bila lepo sprejeta in postrežena in da se trudijo kolikor se morejo, da bi nama dobili tudi delo. Srčno Vas pozdravljava

Vam hvaležno udana rojaka

Brata Ivan in Franc Lestan.

Cleveland, Ohio.

Dragi gospod:—

V začetku mojega pisanja Vas najprej lepo in pristrčno pozdravim in Vam sporočam, da sem srečno prišel do svojega brata. Oba se Vam prav pristrčno zahvaljujeva, da ste bili tako dobri in mi pomagali iz velike zadrege, v kateri sem bil na Kastelgardnu, da ste mi posodili potreben denar iz Družbe sv. Rafaela, da sem mogel naprej. Bog Vam obilno plačaj!— Sedaj Vas oba z bratom lepo pozdraviva.

Alojzij Škoda.

Homestead, Pa.

Častiti gospod:—

Srčno se Vam zahvaljujem sto in stokrat, kar ste storili dobrega za mojo ženo in za otročiče, ko so bili v kastelgardnu. Naj Vam vsemogočni Bog stotero poplača, kar Vam jaz in moja družina nikdar ne bomo mogli.

Srčno Vas pozdravljam

H. Forovič.

Bridgeport, Conn.

Častiti gospod:—

Lepo se Vam zahvalim, da ste mi pomagali srečno priti iz Kastelgardna. Iz srca Vas pozdravljam in želim prav iz srca, da bi Vam Bog to dobroto poplačal stotero, ker sam si nisem vedel prav nič pomagati. Sem sem prišel v nedeljo zjutraj k svojim prijateljem, ki so me že željno pričakovali. Lepo se Vam zahvalim za tiste lepe bukvice ki ste mi jih dali. Rad jih berem in jih bom shranil za drag spomin na svoj prihod v Ameriko, da ne bom nikdar pozabil na nauke, ki mi jih daje. Ostanite z Bogom, ljubi gospod.

Vam udani

Frank Zmazek.